

בעבור נעליים

ה איש שמיילפן למערכת העולם הזה במוצאי שבת היה מוכר לכמה מחברי המערכת. בפיו של האיש היה סיפור מעניין: הוא טען כי ידוע לו היכן נמצאות נעליו של ראש-העירייה, שלמה להט.

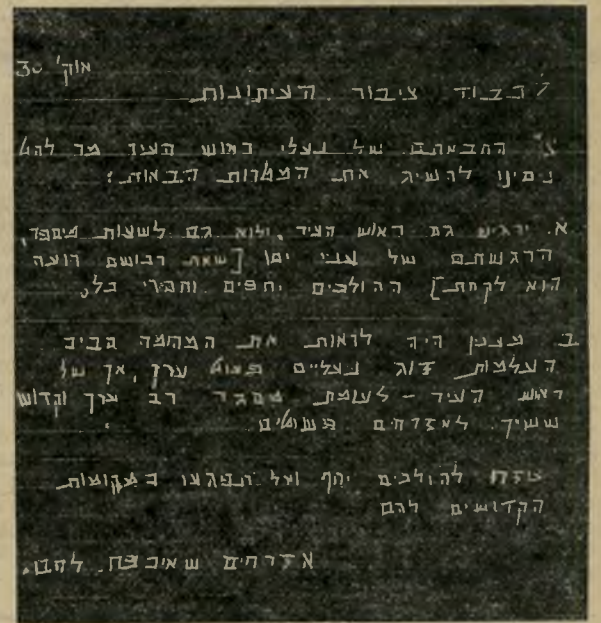
האיש מסר, בתנאי ששמו לא יפורסם, כי נעליו של ראש-העירייה מוסתרות מתחת לשיח שמימין לכניסה הראשית של מיסגד חסן-בן-השיח, ציין, מעוטר בפרחים אדומים.

השעה היתה 11 בלילה. צוות העולם הזה יצא מיד אל מיסגד חסן-בן-השיח ומצא את הנעליים, בדיוק במקום שותאר עלידי המודיע. הצוות צילם את הנעליים והזדרז איתם למערכת.

לא מוכן

להצטלם

מחד מחברי המערכת טילפן לביתו של ראש-העירייה, שלמה להט, ומסר לו על המציאה. בנו של צי'צ' ענה ואמר שאביו אינו נמצא בבית. למחרת, כשטילפנו מהמערכת ליישכתו של להט וביקשו למסור לו את נעליו, סירב צי'צ' לקבל את הנעליים בעצמו.

מיכתב בנעל
צוות העולם הזה, שהלך למצוא את הנעליים של צי'צ', מצא ליד אחת הנעליים את המיכתב הזה. הוא לא היה מיועד לראש-העירייה אלא לעיתונאי שיצליח למצוא את הנעליים.

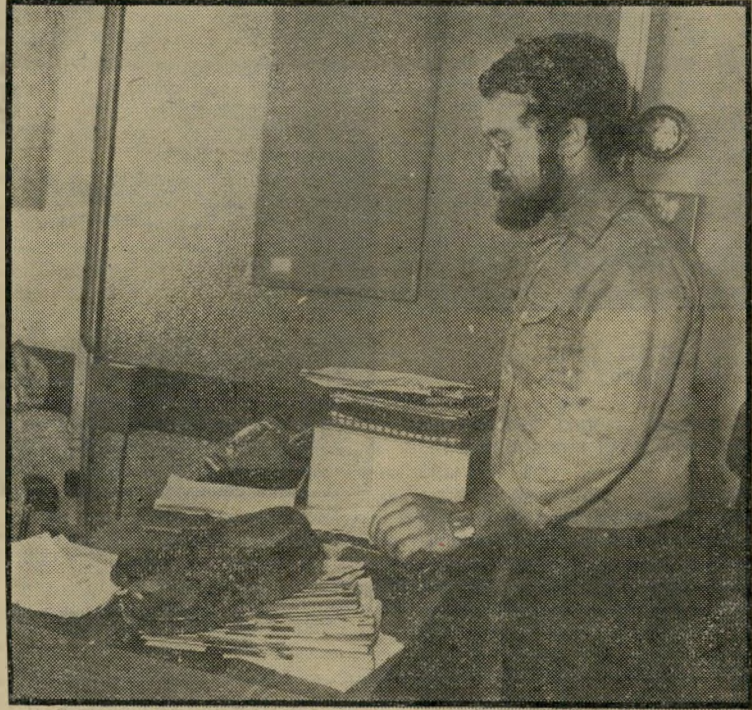
זמש מיסגד 43
מחפש ראש-העירייה שלמה להט, בין הנעליים הרבות שנעמדו לפני הכניסה למיסגד חסן-בן-השיח, שהפך למקום תפילה ביום השישי. ראש-העירייה התעכב במקום במשך שעה ארוכה וחיפש לשווא את נעליו. כשהוצעו לו נעליים אחרות, סירב.

הוא הציע שישלח את נהגו: "אני לא מוכן להצטלם עם הנעליים". אמר. כשנשאל אם הוא הולך יחף, השיב: "אתם חושבים שיש לי רק זוג נעליים אחד?"

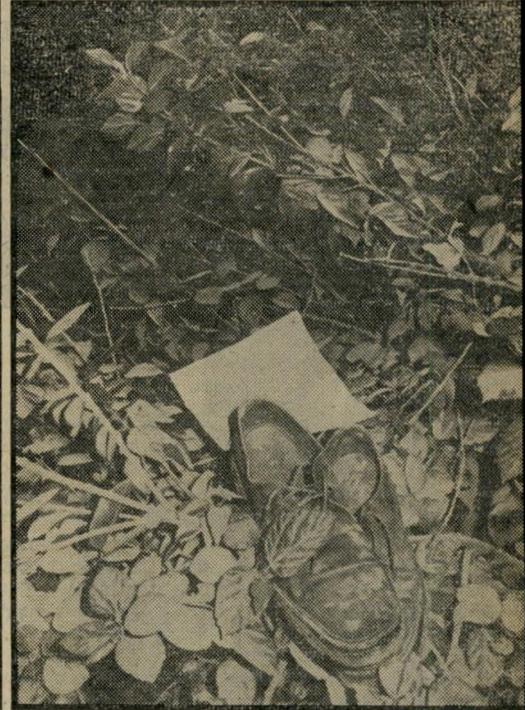
צוות העולם הזה יצא לבית-העירייה ומסר את הנעליים לידיה של אחת ממזכירות ליישכתו.

ערביי יפו ביקשו להביע בפעולה סמלית זו את סלידתם מהתנהגותו של ראש-העירייה. הם קיוו כי שלמה להט יבוא לתפילה שנערכה ביום השישי במיסגד חסן-בן-השיח כי ההסכם עם גיגי פרס וניסן גוימן בטל ומבוטל, כי המקום יוחזר לידי ועדה נאמנים-המוסלמי וישוקם. הם ציפו כי ראש-העירייה יודיע להם שהמקום לא יהפוך לאתר מיסחרי.

תחת זאת בא ראש-העירייה ואמר דברים סתמיים על הכנסת אורחים. לכן הם החליטו לגנוב את נעליו.

שקס ההחזרה
ראש-העירייה סירב לקבל את הנעליים בעצמו, והיה מוכן רק לשלוח נהג. במקומו קיבלה את נעלי-הזמש מידיו של שלמה פרנקל אחת ממזכירות ליישכה, שביקשה לא להחזרות.

נעליים בשיח
כך היו מורחות הנעל לייס כשנמצאו עלידי העולם הזה, ולידן פתק.

לאן נעלמו הנעליים

(המשך מעמוד 39)

פוטנציאל של אלימות וחומרי-נפץ. הרסבלנות של תושביה הערביים של יפו פוקעת."

מנכ"ל מישר-הדתות, גדליה שרייבר, בא להביע את הזדהותו עם המוסלמים: "איננו רוצים עכשיו מתיחות. יפו היתה עיר קשה למדי. עכשיו היא שקטה ושלוה, ואנחנו לא רוצים להקציץ את המצב. אנחנו לא רוצים להוסיף שמן למדורה — הדבר האחרון שאנחנו רוצים לכת היא התפרצות אלימה על רקע דתי ביפו."

שרייבר הגיש את ידו לראש-העירייה, שלמה להט, אך ראש-העירייה סירב ל"חוק אותה": "אני לוחץ את ידו של איש שאני קורא בעיתונים מיכתב שלו המיועד אלי, לפני שהוא מגיע לשולחני!"

מילחמה פנים

אל פנים

ה שיחה של יפו, באסם אבו-זיאד, פנה אל ראש-העירייה ואמר לו: "חסן-בן-השיח הוא מקום קדוש שאינו נתון למיקוח. דינו של חסן-בן-השיח: לחזור ולהיות מיסגד, בית-תפילה לאליהם!" המתפללים הריעו לשייח' וקראו קריאות המילה ג'יהאד, שפירושה מילחמת-קודש למען הדת, נשמעה יותר ויותר. העיתונאים הישראליים נראו נרגשים, אחת מהן אמרה כמתלוננת: "הבטיחו תפילה שקטה, הבטיחו שו לא תהיה הפגה לאומנית." עלי

הסבלנות של תושביה

הערביים של יפו

פוקעת - המצב טעון חומר נפץ

אבו ויתוני, בעל חנות-מכולת מיפו, הרגיע את העיתונאית ואמר לה: "אף אחד לא מתכוון לשפוך דם."

העיתונאית מתעקשת ומבקשת ממנו להסביר לה את פירוש המילה ג'יהאד. עלי: "ג'יהאד היא מילחמת-קודש למען הדת, שבה נלחמים פנים אל פנים, ולא מאחורי הגב."

תלמידות בית-הספר התיכון עזבו את המקום. ילדים מתנדבים גילגלו את המחצלות. ראש-העירייה ועוזרו, חנן בן-יהודה, המשיכו לחפש את נעלי הומש החומות של צי'צ'. עבד קבוע הציע לצי'צ' את נעליו שלו. צי'צ' סירב. אדם אחד הציע לו נעלי אידוס. צי'צ' ענה שישתדר גם בלי נעליים.

זו רק

התחלה?

ה מופתי של ירושלים בא להביע את הזדהותו עם ערביי-יפו. הוא מסר לידיהם אלף דינרים, שאסף למענם בין ערביי העיר-העתיקה. אחרי דבריו שוב נשמעו קריאות רמות: "המיסגדים לי-מוסלמים!"

מישהו טען באוזני המופתי את דבריו של השייח' המנוח של עזה, שנרצח לפני כשנתיים, שייח' האשם נעמן חוואנדר, שאמר לשופט המנוח שלמה לוונברג, כי מיסגד שאינו משמש מקום-תפילה ואין באים להתפלל בו חדל להיות מיסגד, על-פי הדת המוסלמית. המופתי של ירושלים ענה שלא ידוע לו על כך כלל, ומיסגד הוא מקום-קדוש למוסלמים בדיוק כמו בית-כנסת ליהודים.

צבי אלי-פלג קרא בנאומו: "אני קורא לממשלת-ישראל להחזיר למוסלמים של יפו את הרכוש שחבר המושחתים לקח מהם!" המתפללים הגיבו במחאות כפיים רמות. המחצלות המקופלות הועמסו על סנדלים, מכוניות פרטיות, בעלות מיספרים של הגדה-הערבית, עזבו את המקום. ערביי יפו פנו לבתיהם.

כולם כאחד התריעו: חסן-בן-השיח שרית ישי